

kend gemacht: ताभ्यां देलितचित्तः CATR. 14, 197. — Vgl. तुल्, देल, देला, देलाय्

डलप्, डलपते s. u. 3. इ mit डम्.

डली (von डल्) f. die Schwankende, Bez. einer Ishiaka: शम्बा डला त्रित्विर्धयन्ती — नामासि TS. 4, 4, 3, 1. KATH. 40, 4.

डलि 1) m. N. pr. eines Weisen MBH. I. 26. — 2) f. Schildkrötenweibchen oder eine kleine Schildkrötenart AK. 1, 2, 3, 24. MBH. डली H. 1353. BHAR. zu AK. ÇKDR. — Vgl. देलिय.

डलिडल् m. N. pr. eines Fürsten MBH. 1, 227. eines Sohnes des Anamitra und Vaters des Dillpa HARIV. 819.

डल्ल = रोमश HLA. 136. Fehlt bei Wils. und im ÇKDR.; viell. eine falsche Form.

डवन्यसद् (ड + सद्) adj. nach SIA. unter den Verehrenden wohnend: सत्वा भविषो गीविषो डवन्यसत् RV. 4, 40, 2. — Vgl. 1. डवस्.

1. डवस् n. Verehrung, Ehre, Ehrenbezeugung: ऐभिर्मये डवो गिरो विश्वेभिः सोमपीतये । देवोभिर्पाहि RV. 1, 14, 1. 30, 15. विदा देवेषु नो डवः 36, 14. अया यो मर्त्या डवो धियं ब्रजोष धीतिभिः 6, 14, 1. 13, 6. 16, 18. कृषा डवास्पत्तमा सचेमा 7, 22, 4. 9, 63, 3. 10, 20, 7. Mit 1. कर् thun: यस्तुभ्यमये श्रमताय दाशदुवस्वे कृणवति यतस्तुक् 4, 2, 9. देवेषु कृणतो डवः 8, 31, 9. 3, 16, 4. mit धा: यन्त्रैर् इन्द्रे दधति डवोसि 7, 20, 6. 4, 8, 6.

2. डवस् adj. hinausstrebend, unruhig (?): सोमोसो न ये सुतास्तुमोशवि कृत्सु पीतासो डवसो (SIA.: गमनादिचेष्टा: कुर्वन्तः) नासति RV. 1, 168, 3. Dunkel ist die Stelle: आ यदुवस्यादुवसे (nach SIA. = डवसे) न काहस्मा चक्रे मान्यस्य मेधा 163, 14. — Viell. verwandt mit ह्र, दवोमस्, दविष्ठ.

डवसनं adj. hinausstrebend: श्रचयश्चरति श्येनासो न डवसनासो श्रथम् RV. 4, 6, 10.

डवस् (von 1. डवस्), डवस्वति gaṇa काण्डादि zu P. 3, 1, 27. ehren, anerkennen, belohnen NAIGH. 3, 5. NIK. 10, 20. नमस्यते कृव्यदाति स्वधरं डवस्यत दम्यं ज्ञातवैदसम् RV. 3, 2, 8. अग्रिर्क देवो श्रमता डवस्यति 3, 1. समिद्धिरग्रिं नमसा डवस्यन् 1, 2. 13. 13, 3. 1, 62, 10. 167, 6. 5, 28, 6. 42, 11. 6, 15, 6. 16, 46. 8, 44, 1. सूक्तैर्देवं संवितारं डवस्य 5, 49, 2. 10, 14, 1. ते मेण मित्रो वरुणो डवस्यति 7, 82, 5. 1, 78, 2. अनेकस् स्तुभ इन्द्रो डवस्यति 3, 81, 3. (ऊतिभिः) यामिर्वित्तज्ञानं डवस्यथः 1, 112, 13. यामिः कृशानुमसने डवस्यथः 21. पुवं पदेवै स्पृधा श्रुतं तेहृतारं डवस्यथः verehren so v. a. zur Belohnung geben 119, 10.

डवस्व्य adj. nach SIA. zur Verehrung geeignet RV. 1, 163, 14 (s. u. 2. डवस्).

डवस्व्य (von डवस्व्य) adj. verehrend, ehrerbietig: स न ईकानया सह देवां श्रमे डवस्वुवा (आ वक्) RV. 8, 91, 2. रात्रिष्ठया रव्या पृथ्व्या गोस्तुर्षति पर्ययं डवस्युः 10, 100, 12.

डवस्वत् (von 1. डवस्) adj. 1) verehrend VS. 5, 32. 18, 45. ÇĀNKH. Ça. 6, 12, 6. — 2) Verehrung geniessend, — empfangend: देवाः VS. 9, 35.

डवोया f. Verehrung: der gleichlaut. instr. in Verehrung: पूने समस्मै त्रितयौ नमस्तौ श्रुतरथाय डवोया RV. 5, 36, 6.

डवोय्य adj. ehrend (vgl. डवस्युः) स तु श्रुधि श्रुत्या यो डवोय्योर्न भूमाभि रयो श्रयः RV. 6, 36, 5. डवोय्य adv. 1) verehrend, reverenter: श्रादि-त्यान्याम्यादेति डवोय्य 31, 4. — 2) aus Anerkennung, zum Lohn (?):

III. Theil.

(सुषुपु): षष्ठिर्विरासो अग्नि षड्वोय्य विश्वेदिन्द्रस्य वीर्या कृतानि 7, 18, 14. अविष्टना पैत्रवनस्य केतुं हृष्याशं तत्रमजं डवोय्य 25.

डव्यत् (2. डप् + च) adj. ein böses Auge habend: तं तै डव्यन्ता माव-व्यत् TS. 3, 2, 10, 2.

डव्य (2. डप् + च m. nom. act.) 1) adj. f. आ a) wo sich schwer gehen lässt, schwer zu betreten, unzugänglich: डव्यं दण्डकं वनम् R. 3. 26, 7. मरुतो 2, 23, 34. मुडव्यो गिरिशायं पत्तिणामपि 97, 11. — b) schwer zuzubringen, — zu durchleben: द्वादश समाः MBH. 14, 2369. — c) schwer zu üben, zu vollziehen: चारिणी HARIV. 947. तं चराय विधिं पार्थ डव्यं डवलेन्द्रियैः MBH. 12, 656. दीता 1, 1032. 1814. तपस् M. 1, 34. MBH. 5, 6017. HARIV. 14094. R. 1, 48, 34. 3, 14, 15. KUMĀRAS. 7, 65. RAGH. 8, 78. MĀRK. P. 23, 28. BHĀG. P. 1, 3, 9. ब्रह्मचर्य 6. स्थान das Stehen SIV. 4, 5. Davon nom. abstr. डव्यत् n.: धर्मस्य R. 5, 86, 14. — 2) m. a) Bär RĪGĀN. im ÇKDR. — b) eine zweischalige Muschel HLA. 112. Beide sind wohl nach ihrer unbeholfenen Art sich zu bewegen (2. डप् + च adj.) so benannt worden.

डव्यरित (2. डप् + च) n. übles Benehmen, Uebelthat: डव्यरितं यच्च-चारं AV. 9, 5, 3. पारै माये डव्यरिताद्वाधस्वा मा सुचरितं भन्न VS. 4, 28. KATHOP. 2, 24. M. 11, 48. 263. MBH. 5, 1254. HARIV. 1013. R. 3, 1, 10. 28, 3. KĀN. 34. ad HIT. 27, 16. BHĀG. P. 5, 6, 17.

डव्यरित् (vom vorherg.) adj. Uebelthaten begehend LIT. 4, 3, 10.

डव्यर्मन् (2. डप् + च) adj. hautkrank TS. 2, 1, 4, 3. 5, 1, 7. TBH. 1, 7, 8. 3. JĀGĀN. 3, 209. MBH. 13, 4279. dem die Vorhaut fehlt H. 454. zur Erkl. von शिपिविष्ट AK. 3, 4, 37. — Vgl. दौशर्म्य.

डव्यारित्र (2. डप् + चा) adj. einen schlechten Wandel führend MBH. 12, 2339.

डव्यारिन् (2. डप् + चा) adj. dass. KATHAS. 23, 8.

डव्यिकित्स (2. डप् + चिकित्सा) adj. schwer zu heilen: मुडव्यिकित्स-स्य भवस्य मृत्योर्भिषक्तमं त्वय्य गतिं गताः स्म BHĀG. P. 4, 30, 38.

डव्यिकित्सा (wie eben) f. falsche ärztliche Behandlung KULL. zu M. 9, 284.

डव्यिकित्सित (2. डप् + चि) adj. schwer zu heilen: व्याधि KULL. zu M. 4, 60.

डव्यिकित्स्य (2. डप् + चि) adj. dass. SUÇR. 1, 119, 15. superl. ऽतम 31, 2. 2, 404, 2. nom. abstr. ऽत्वं n. KULL. zu M. 7, 52.

डव्यिक्य n. in der Astrol. Bez. des 5ten Hauses VARĀH. LAUGH. 1, 17. BRH. 1, 15.

डव्यित् (2. डप् + चिन्) adj. übel denkend AV. 5, 31, 5. 11, 10, 26. 12, 3, 61.

डव्यित्य (2. डप् + चि) adj. worüber schwer in's Klare zu kommen ist MBH. 7, 433.

डव्योष्ठित (2. डप् + चे) n. ein verkehrtes Benehmen, Vergehen: अदेा मोक्षस्य डव्योष्ठितम् BHARTR. 1, 72. AMAR. 8.

डव्यवर्न (2. डप् + च्य) 1) adj. schwer zu Falle zu bringen, uner-schütterlich: युत्कारेणा डव्यवर्नेन धृष्टुना RV. 10, 103, 2. 7. AV. 19, 32, 1. — 2) m. Bein. Indra's AK. 1, 1, 39. H. 171.

डव्यव (2. डप् + च्याव m. nom. act. von च्यु) adj. = डव्यवनः च्या-वन MBH. 8, 1506.

डप्कर (2. डप् + क्) adj. f. आ eine schlechte Bedeckung bildend: